

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Перник, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720201244 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. К. К., с ЕГН *****, с постоянен
адрес: ***** против: Наказателно постановление №22-1158-004214 от
дата 12.01.2023 г., издадено от С. С. Г., на длъжност НАЧАЛНИК СЕКТОР, в
ОДМВР-ПЕРНИК, С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК, упълномощен с 81213-
1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което за
осъществен състав на административно нарушение, както следва по чл.102,
т.1 от ЗДвП и на основание чл.177 АЛ.1, т.3, б.“а“ от ЗДвП на жалбоподателя
е наложена - глоба в размер на 300 лв. /триста лева/.

Жалбоподателят, атакува издаденото срещу него наказателното
постановление в законоустановения срок. В жалбата, депозирана срещу него е
изтъкнал доводи, че същото е неправилно и незаконосъобразно и като такова
следва да бъде изцяло отменено, като сочи, че по време на нарушението
мотоциклетът вече не е бил негов. Представя към жалбата- Договор за
покупко- продажба на моторно превозно средство (МПС) от 28.03.2022г. -
копие.

На следващо място се твърди, че както акта, така и НП са издадени
при нарушение и на материалния и на процесуалния закон. Посочено е в
жалбата, че в самия АУАН, актосъставителят е предоставил непълна правна
квалификация, като е отразил единствено, че е нарушена нормата на чл. 102,
т. 1 от ЗДвП, без да съобрази, че същата се състои от две алинеи, разписващи
съвсем различни хипотези. Счита, че така допуснатите нарушения при
съставянето на АУАН и наказателното постановление са от категорията на
съществените, водят до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и
водят до необходимост от пълна отмяна на атакуваното наказателно

постановление. На следващо място сочи, че в обстоятелствената част на обжалваното НП, като фактическа обстановка, описваща конкретното административно нарушение е описано, че на 15.07.2022г., около 13.00 часа в гр. Перник, на ул. „Васил Левски“, като собственик на мотоциклет Пиаджо, с рег. № ***** е преотстъпил и допуснал управлението на мотоциклета от неправопособния водач Т. О. А.. За нарушението е отразено, че е извършено от жалбоподателя като собственик, който допуска или предоставя управление на МПС на лице, което не е правоспособен водач, с което виновно съм нарушил чл.102, т. 1 от ЗДвП. Въз основа на така установената фактическа обстановка счита, че в случая неправилно е приложен материалния закон и че не е осъществил от обективна страна състава на нарушение по чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което му е ангажирана административно-наказателната отговорност с наказателното постановление. Излага, че посочената разпоредба забранява на водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство да предоставя моторното превозно средство на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство. Тоест следвало да се установи по безспорен и категоричен начин, че то е водач, собственик или упълномощен ползвател на моторното превозно средство и именно в това си качество е предоставил превозното средство на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство. В настоящия случай от данните по делото не се установявало, че той д притежава някое от посочените в законната разпоредба качества – твърди, че не е нито собственик, нито упълномощен ползвател на моторното превозно средство, управлявано от неправопособния Т. А., нито пък е имал качеството на водач на превозното средство. От приложените доказателства е видно, че собственик е трето лице - Т. Д. А., което не го е упълномощавало да ползвам въпросното МПС, а към момента изобщо не съм знаел, че Т. О. А. е взел мотоциклета, не бил и водач. Гореописаният Мотоциклет преди повече от година (28.03.2022г.) твърди да го е продал на Т. Д. А. и от тогава бил виждал МПС-то, не с бил контактувал с Купувача на мотоциклета. Предвид горното, считам, че неприложима в случая е и разпоредбата на чл. 177, т. 3 б. А от ЗДвП по същите съображения - разпоредбата изисква лицето да е собственик, длъжностно лице или водач, каквото качество, както вече бе посочено по-горе няма.. Моли за отмяна на атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно.

По делото са били проведени няколко поредни съдебни заседание, по време на които да били събрани допълнително писмени и гласни доказателства, в това число и представени от защита и ангажирани от същата. В последното по делото съдебно заседание, редовно призован жалбоподателят се явява лично, като по същество, същият поддържа жалбата, като в аргументите си сочи, че моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление по съображенията, които са изложени в жалбата. Излага също така, че на дата – 28.03.2022 г. е продал моторчето на Т. А. и той му дал сумата от 500,00 /петстотин/ лв. на ръка. Оттогава с него нито се били чували, нито - виждали.

Представя и оригинала на договора.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител за съдебното заседание, като в придружителното писмо, с което е изпратила преписката моли атакуваното НП да бъде потвърдено, като прави възражение и за разносните на другата страна.

По делото, съдът в последното по делото с.з. е приел допълнително изискани писмени доказателства по преписката, както следва: представени с писмо рег. №24070/17.11.2023 г. от Началник на СПП при ОДМВР-Перник /общо 13 страници/, подписано от Началник на СПП при ОДМВР-Перник С. Г., с което приложено изпращат: АУАН сер.АД, №168808/04.10.2022 г. на СПП при ОДМВР-Перник /оригинал/ - 1 лист; копие на писмо с рег.№115800-7964/24.07.2023 г. на СПП при ОДМВР-Перник /оригинал/-1лист; копие на жалба с рег.№115800-6767/26.06.2023 г. по описа на СПП при ОДМВР-Перник /оригинал/ - 2 листа; копие на договор за покупкопродажба на МПС с рег.№ ***** - 1 лист; копие на възражение от П. К. К. - 1 лист; копие на писмо с рег.№1158р-371/2023 г. на 05 РУ при СДВР - 1 лист; копие на писмо с рег.№1158р-371/2023 г. на ОПП при СДВР - 1 лист; копие на НП №22-1158-004214/12.01.2023 г. на СПП при ОДМВР-Перник – 1 лист; копие на свидетелство за регистрация /част първа/ за МПС с рег.№ ***** - 1 лист; копие на писмо с рег.№1158р-9096/2022 г. на 05 РУ при СДВР - 1 лист; и копие на писмо с рег.№1158р-9096/2022 г. на СПП при ОДМВР-Перник- 1 лист. По делото са приобщени и гласни доказателства, посредством разпита на актосъставителя.

Пернишкият районен съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства и доводите на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 от НПК намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежно процесуално легитимирано лице с правен интерес, поради което и същата се явява допустима. Разгледана по същество съдът я намира и за основателна по следните съображения:

От фактическа страна:

С АУАН серия АД №168808 / 04.10.2022г. , чието съдържание впоследствие е било дословно възпроизведено досежно описаните факти и в атакуваното понастоящем НП е посочено, че жалбоподателят на 15.07.2022 г. около 13:00 часа, в ГР.ПЕРНИК на УЛ.ВАСИЛ ЛЕВСКИ, като Водач на лек автомобил / а всъщност се касае за мотоциклет/, при обстоятелства: КАТО СОБСТВЕНИК НА МОТОЦИКЛЕТА ПИАДЖО Х9. С РЕГ. № *****, Е ПРЕОТСТЪПИЛ И ДОПУСНАЛ УПРАВЛЕНИЕТО НА МОТОЦИКЛЕТА ОТ НЕПРАВОСПОСОБНИЯ ВОДАЧ Т. О. А.. С ЕГН *****, КОЙТО ОКОЛО 13:04. УПРАВЛЯВА МОТОЦИКЛЕТА В ГР. ПЕРНИК. ПО УЛИЦА ВАСИЛ ЛЕВСКИ, С ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ ОТ ПОЩЕНСКА ПАЛАТА КЪМ УЛ. ЕПИСКОП КИПРИЯН И Е СПРЯН ЗА ПРОВЕРКА ОТ СЛУЖИТЕЛИ НА 01 РУ ПЕРНИК ЗАД БЛОК № 12 НА ПЛ. КРАКРА, КАТО МУ Е СЪСТАВЕН АУАН СЕР. GA, N *****, е извършил следното:ВОДАЧ. СОБСТВЕНИК, УПЪЛНОМОЩЕН ПОЛЗВАТЕЛ ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ КОЕТО ДОПУСКА ИЛИ ПРЕДОСТАВЯ УПРАВЛЕНИЕТО НА МПС НА ЛИЦЕ, КОЕТО НЕ Е ПРАВОСПОСОБЕН ВОДАЧ,с което виновно е нарушил/а чл.102 т.1 от ЗДвП. Актът е бил съставен и подписан само от актосъставителя- Д. Е. С., на длъжност ПОЛИЦЕЙСКИ ИНСПЕКТОР, при С-

Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК , ОДМВР ПЕРНИК. Въз основа на горепосоченият Акт е издадено Наказателно постановление №22-1158-004214 от дата 12.01.2023 г., издадено от С. С. Г., на длъжност НАЧАЛНИК СЕКТОР, в ОДМВР ПЕРНИК, С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК, упълномощен с 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което за осъществяване на административно нарушение, както следва по чл.102, т.1 от ЗДвП и на основание чл. 177 АЛ.1, т.3, б.„а“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена - глоба в размер на 300лв. /триста лева/ лева. В НП е изложена идентична на фактическата обстановка, описана акта.

Следва да се посочи, че актът е бил връчен чрез изпращането му за връчване на съответното РУ при СДВР-София, като актосъставителят го е написал и подписал само той, без да посочи свидетели по акта. Върнато е било връчено копие от същия на 4.10.2022 г., като НП е издадено на 12.01.2023 г., тоест в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Разпитан в с.з актосъставителят сочи, че му е била поставена задача да състави акта и не е очевиден на нарушението, като св. С. сочи, че- „ имам задача от началник Сектор „Пътна полиция“ под формата на вътрешно-ведомствен документ, който представляваше съставен АУАН на едно лице, чието име не си спомням, но не е на жалбоподателя. Актът на лицето беше съставен че беше управлявал регистриран по надлежния ред мотоциклет, без да притежава свидетелство за управление на мотоциклет. Говорим за водача на мотоциклета. Впоследствие във връзка с този акт ми беше поставена задача да установя кой е собственика на мотоциклета и да му ангажирам административно-наказателната отговорност произтичаща от чл.102 от ЗДвП, това ще рече, че лице, което е собственик на МПС родител-настойник трябва да вземе мерки да не преотстъпва за управление на МПС на неспособни лица, които са негова собственост. Лицето П. К. К. го установих през информационните системи, които министерството ни поддържа. Изпратих акт за предявяване, тъй като нямаме обстоятелства които да са спорни. Директно съставих акт и го изпратих на Столична дирекция за предявяване и връчване, тъй като адреса му беше по лична карта на територията на столична община. Не мога да си спомня подписан или се е върнал с отказ, не мога да кажа със сигурност Може да е отказал да подпише акта...“, като другият разпитан по делото свидетел-С. Н. П. полицейски инспектор в Сектор „Пътна полиция“, ОД на МВР-Перник, в разпита си пред съда сочи, че –„не знае за какво е делото“, по след предявяване на справка на-стр.11 -изготвена справка от свидетеля инспектор Ст.П...Свидетелят, сочи, че „... Най-вероятно е имало нов собственик на процесния мотоциклет, но по документи не е бил прехвърлен процесния мотоциклет PLAGGIO X 9. Собствеността се установява с договор за покупко-продажба, а не със свидетелство за регистрация. Тази проверка ни възложи началника на сектора. Този УРИ-номер, който съм посочил горе в справката , по този номер следва да се намери акта. Не си спомням кой ми предостави договора, че мотоциклета е продаден от К. Е. П. на П. К. К.....“ Тоест от разпитите и на двамата свидетели се установява, че двамата нямат пряко отношение и не са участвали в установяване на нарушението, като актосъставителят е работил по преписка за другото лице-управлявало мотоциклета, а св. С. няма спомен, но след предявяване на справка по делото сочи, че е направил такава относно собственост на мотоциклета, но се позовава на първият договор за продажба на същия от 2021 г, с която жалбоподателят е станал собственик и не е бил издирен

вторият договор по делото, представен от жалбоподателя и в оригинал - Договор за покупко-продажба на МПС от 28.03.2022 г., сключен между П. К. К., ЕГН: *****, в качеството си на продавач и Т. Д. А., ЕГН: *****, в качеството на купувач, за послужване в оригинал, което е преди инкриминираната дата-15.07.2022г., като се касае за договор в проста писмена форма, като видно от представеното с допълнително изисканите доказателства от съда – свидетелство за рег. I, то при публична справка се установява, че за посочения мотоциклет, не се изисква прехвърляне на собствеността с нот. заверка, а е достатъчна проста писмена форма, на която се позовава и жалбоподателят.

Нещо повече, след връчване на акта, същият в срока по чл.44 от ЗАНН е депозирал възражение по акта, точно в същия смисъл, като е представил на АНО и копие от процесния договор от 2021 г., което е довело до изготвяне чак към онзи момент и по повод възражението на справка от страна на св. П. за собствеността, но в изложеното е посочено, че същият приема, че жалбоподателят е собственик на мотоциклета по силата на този договор. Не е проверено възражението на жалбоподателя, че мотоциклетът е отписан от общината и че моли да се издири новият собственик.

Тези възражения не са били обсъдени от АНО по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, като направо е пристъпил към издаването на НП. Във връзка с тези възражения в хода на съдебното следствие са били изискани и приобщени допълнителни писмени и гласни доказателства, в това число по делото са били изискани и приети, представени с писмо рег. №24070/17.11.2023 г. от Началник на СПП при ОДМВР-Перник /общо 13 страници/. подписано от Началник на СПП при ОДМВР-Перник С. Г., с което приложено изпращат: АУАН сер.АД, №168808/04.10.2022 г. на СПП при ОДМВР-Перник /оригинал/ - 1 лист; копие на писмо с рег.№115800-7964/24.07.2023 г. на СПП при ОДМВР-Перник /оригинал/-1лист; копие на жалба с рег.№115800-6767/26.06.2023 г. по описа на СПП при ОДМВР-Перник /оригинал/ - 2 листа; копие на договор за покупко-продажба на МПС с рег.№ ***** - 1 лист; копие на възражение от П. К. К. - 1 лист; копие на писмо с рег.№1158р-371/2023 г. на 05 РУ при СДВР - 1 лист; копие на писмо с рег.№1158р-371/2023 г. на ОПП при СДВР - 1 лист; копие на НП №22-1158-004214/12.01.2023 г. на СПП при ОДМВР-Перник – 1 лист; копие на свидетелство за регистрация /част първа/ за МПС с рег.№ ***** - 1 лист; копие на писмо с рег.№1158р-9096/2022 г. на 05 РУ при СДВР - 1 лист; и копие на писмо с рег.№1158р-9096/2022 г. на СПП при ОДМВР-Перник- 1 лист, като същите потвърждават казаното от свидетелите по делото, че не са очевидци на твърдяното нарушение, а са работили по „възложена им задача“, тоест не и по официален документ, за да е налице евентуално хипотезата на чл.40, ал.4 ЗАНН, като преписката, по която е работел актосъставителя е касало лицето, управлявало мотоциклета, а едва впоследствие и в допълнение е издал акта и то преди справката за собственост, извършена след възражението по чл.44 ЗАНН, и то във връзка със същото. Поради което и актът е бил издаден при неизяснена напълно фактическа обстановка, която прави нарушението недоказано и рефлектира на правото на защита на санкционираното лице. В този смисъл, на това право рефлектира и липсата на вписване на поне един свидетел по акта, което е отделно и самостоятелно формално основание за отмяна на атакувания акта и издаденото на база същия НП.

В този смисъл следва да се посочи, следното: актът е издаден в

противоречие на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 43 от ЗАНН. Тези разпоредби регламентират условията за съставяне на акта за установяване на административно нарушение и неговото задължително съдържание. Вярно е, че в разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН е използвано множествено число по отношение на субекта "свидетел", но използваната от законодателя множествена форма на съществителното не може да обоснове извод за нередовност на съставянето на АУАН, поради подписването му от един свидетел, като в процесната хипотеза обаче дори и такъв липсва. Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН сочи, че АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Това означава, че свидетелите могат да бъдат както такива на осъществяването на самото административно нарушение, т. е. Очевидци /такива по настоящото дело, видно от описаното по-горе не са установени/, така и такива, които са свидетели на неговото установяване, т. е. които не са очевидци на неговото извършване, а на неговото разкриване като нямат непосредствени лични впечатления от извършването му. В разпитите си и двамата свидетели са много колебливи при изнасяне на фактите по случая, като първият сочи, че му е „поставена задача“, вторият, че не помни и едва при предявяване на справката на стр.11 от делото, описва, че просто е направил справка за собствеността на мотоциклета. Тоест самите свидетели, от своя страна разколебават обвинителната теза.

Освен това следва да се посочи, и че актът не е бил издаден на база официален документ, което и не е описано в него, за да се приеме евентуално, че би могло да се издаде при липса на посочени свидетели, напротив, видно от изложеното дотук това обстоятелство, се опровергава напълно от събраната по делото доказателствена съвкупност. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН "актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението". Според чл. 40, ал. 3 от ЗАНН при липса на свидетели, присъствали при извършване и установяване на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него." Съгласно **чл. 40, ал. 4 от ЗАНН**, когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели." Актът за процесното нарушение е съставен при пряко нарушение на всички цитирани разпоредби, което е достатъчно основание за неговата отмяна. Липсата на посочване на дори един свидетел, е пряко нарушение при издаването на акта, от категорията на абсолютните такива и води до отмяна на същия и на издаденото на база на него НП, издадено при опорочена административно наказателна процедура.

В подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, която допуска актът да е подписан само от един свидетел. В конкретния случай такъв липсва, като не може да се приеме, че е налице и може да се приложи разпоредбата на чл. 40, ал. 4 ЗАНН, като и тази процедура не е спазена. Предвид изложеното основателни се явяват възраженията в жалбата за незаконосъобразност на акта и НП. Нещо повече НП е издадено и в нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН- предвиждащ извършване на допълнително разследване на спорните обстоятелства, само когато наказващият орган прецени, че това е необходимо, като в процесния случай

очевидно е следвало да положи усилия в тази насока, предвид конкретните наведени възражения и обективната възможност същите да бъдат проверени преди да се пристъпи към съставянето на НП, а преди това и на АКТА. В този смисъл посочените пороци са достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП дори и само на процесуално основание, като съдът счита, както се посочи, по горе и че самото обвинение не е доказано, и в този смисъл основателни са и съображенията изложени в жалбата, че акта и НП не отговарят на императивните изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като са посочени всички факти, които са относими към съставомерните елементи на деянието, както и че дори и откъм описание на правната страна на нарушението са налице фундаментални пропуски. Внушената за нарушена разпоредба- на чл.102, т.1 ЗДВП, всъщност както основателно се възразява в жалбата, съдържа две алинеи и различни хипотези в същата, като не е пунктуално посочено, коя алинея и коя хипотеза е нарушил жалбоподателя, а именно, съгласно **чл. 102.** (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г.) (1) (Предишен текст на чл. 102 – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) На водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство се забранява да предоставя моторното превозно средство:

1. (изм. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство, като очевидно при посочените макар и оскъдно обстоятелства, то АНО е описвал хипотезата на чл.102, ал.1, т.1, предл. Второ ЗДВП, като обаче правната квалификация, не е описана прецизно, което е важно и за санкционната такава, като отделно от това допустителство не е доказано по делото, нито пък собственост на мотоциклета от страна на жалбоподателя, като същият е представил по делото Договор за покупко-продажба на МПС от 28.03.2022 г., сключен между П. К. К., ЕГН: *****, в качеството си на продавач и Т. Д. А., ЕГН: *****, в качеството на купувач, за послужване в оригинал, тоест скл. преди датата на вмененото нарушение, като този факт, не е бил оборен по никакъв начин от страна на АНО, в чиято доказателствена тежест е да докаже правопораждащият фактически състав на вмененото нарушение, което в случая не е сторено. Поради което и следва да се приеме, че нарушението е и недоказано, като не са оборени възраженията на жалбоподателя и съдът ги намира и отделно от това за правдиви и достоверни.

В допълнение следва да се посочи, че не следва едва в съдебно заседание обвинителната теза да се допълва и развива и то при търсене на изясняване на обективните факти и възражения по делото, и то при пасивност от страна на АНО, а по -скоро съдът е събрал доказателства по искане на защита и с оглед изясняване и на наведените от същата възражения. Съставянето на актове за извършеното административно нарушение е основополагащ елемент от всяко административно производство. Това е дейност от процесуално естество, от чието добросъвестно и законосъобразно осъществяване зависи в голяма степен ефективността на последващата юрисдикционна-наказателна дейност на административно наказващия орган.

Чрез съставения акт се сезира оторизирания административно наказателен орган със съответния административно наказателен спор и се иска от него да се произнесе по същия, като се внася твърдение, че е налице виновно извършено административно нарушение от определен вид, който по силата на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП /конкретно касаещи ЗДвП/ е с меродавна доказателствена сила до доказване на противното.

Абсолютно задължително е и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената, като нарушена норма от съответния нормативен акт.

Също така следва да съществува правно единство между описаното, като нарушение текстово и цифрово в акта и в наказателното постановление.

Не на последно място съставеният акт за установяване на административно нарушение, следва да съдържа всички реквизити, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Издаденото въз основа на него наказателно постановление е необходимо да съдържа реквизитите, посочени в чл. 57 от ЗАНН и да бъде издадено от компетентен орган, като такава заповед е приложено по делото.

Изводът си, че жалбоподателят е извършил нарушението, наказващият орган е формирал единствено въз основа констатациите в акта за установяване на нарушението. Съгласно чл. 53 от ЗАНН наказателно постановление се издава, когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В административнонаказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушенията, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си. Регламентираната в чл. 189, ал. 2 ЗДвП доказателствена сила на съставения акт за нарушение не обвързва съда. Отразените в него обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК, в съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административнонаказващия орган, съобразно презумпцията за невиновност в чл. 16 от НПК, приложима и в административнонаказателното производство с оглед чл. 84 от ЗАНН.

В административнонаказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушенията, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си.

Регламентираната в чл. 189, ал. 2 ЗДвП доказателствена сила на съставения акт за нарушение не обвързва съда. Отразените в него обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административно наказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на

доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК в съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административно наказващия орган, съобразно презумпцията за невиновност в чл. 16 от НПК, приложима и в административно наказателното производство с оглед чл. 84 от ЗАНН.

В този контекст, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства не установяват обстоятелствата по чл. 53 от ЗАНН. Напротив. За своите възражения самият жалбоподателя е ангажирал доказателства, посредством представения в оригинал договор за продажба, които не са оборени и следва да се приемат за достоверни и не могат да бъдат игнорирани, като недостоверни и защитни.

Изложеното мотивира съдебния състав да приеме, че извършването на нарушение по чл. 102, т.1 от ЗДвП, каквато правна квалификация е посочена в акта и НП не е доказано по несъмнен начин, като акта и НП са издадени както в нарушение на материалния закон, така и на процесуалните правила, поради което и НП следва да се отмени като незаконосъобразно.

По изложените съображения, съдът счита, че неправилно и необосновано наказващият орган е достигнал до правен извод, че в случая жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, като актът и НП се явяват незаконосъобразни от една страна и необосновани, от друга, поради недоказване на повдигнатото с тях обвинение и подлежи на отмяна атакуваното НП.

Освен всичко до съдът намира, за необходимо да отбележи, че иначе АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи съгласно и при спазване на разпоредбите на ЗАНН.

В заключение при липса и предвид констатираните пороци се налага единствено обоснования извод, процесното НП да бъде отменено, като същото е било издадено в нарушение на закона и процесуалните правила арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

РАЗНОСКИ

Предвид изхода на спора и на осн. чл. 63д ЗАНН на жалбоподателя се дължат разноски в производството по делото, като същият не претендира заплащане на разноски.

Предвид изложеното на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. Ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22-1158-004214 от дата 12.01.2023 г., издадено от С. С. Г., на длъжност НАЧАЛНИК СЕКТОР, в ОДМВР ПЕРНИК, С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК, упълномощен с 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което на П. К. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** за осъществяване на административно нарушение, както следва по чл.102, т.1 от ЗДвП и на основание чл.177, ал.1, т.3, б.„а“ от ЗДвП му е наложена - глоба в размер на 300 лв. /триста лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване на основанията, визирани в НПК и по реда на глава 12-та от Административния процесуален кодекс пред Административен съд -гр. Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____